BUCUREȘTI. Min. 85, momentul în care balonul a poposit pentru a doua oară în poarta lui Ion Gabriel ; l-a expediat, după un spectaculos și temerar plonjon, Dumitrache, care cîștigase duelul aerian cu Tonca, căzut neputincios la pămînt Foto : Dragoș NEAGU

DINAMO N-A ȘTIUT SĂ ATACE, JIUL SĂ SE APERE

Un joc desfășurat aproape tot timpul într-un singur sens — spre poarta tînărului și inimosului **Ion Gabriel** — aceasta a fost în linii mari, caracteristica jocului Dinamo — Jiul. Dar, din modul în care s-a purtat cvasi-permanentul duel între echipa lui **Ion Nunweiller** și ariergarda lui **Ștefan Coidum** s-a impus, în primul rînd, observația că, duminică, **formația gazdă n-a știut să atace.**

Nu agreăm nicidecum rigidele „scheme", de genul acelora aplicate oricum și oriunde, dar nici ofensiva haotică, declanșată așa, la întîmplare, de un cvartet alcătuit numai din internaționali, adăugîndu-l și pe **Radu Nunweiller** (adeseori intercalat în linia întîi) trio-ului de înaintași consacrați **Lucescu, Dumitrache** și **Fl. Dumitrescu.**

Nemaivorbind că, de astă dată, și rarele bune intenții dinamoviste au fost sortite eșecului din cauza execuțiilor tehnice defectuoase chiar și la jucători ca **R. Nunweiller, Lucescu** și **Moldovan,** pe care, de regulă, balonul îi ascultă.

Conjugate, nefericit, aceste principale carențe explică de ce o echipă alcătuită dintr-un mănunchi de valori ale fotbalului nostru n-a fost în stare, duminică, să se exprime mai coerent o bună parte din joc, să destrame improvizata apărare a petroșenenilor.

Din diverse motive, antrenorul **Ștefan Coidum** a prezentat o echipă cu destule fisuri, la mijlocul ei, și în apărarea imediată. De aici, o insuficientă sudură între **Tonca** (fundaș central), **Georgescu** (libero) și cei din linia a doua, **Urmeș,** mijlocașul de acoperire, și **Cotormani ;** de aici, o neîncredere în posibilitățile proprii, de aici desele rezolvări distructive după deviza **„scopul** (marele punct smuls în deplasare) **scuză mijloacele".** Dar în acel minut 70, cînd **Ion Gabriel** primea primul gol, toate planurile formației oaspete aveau să se prăbușească precum un castel clădit din nisip. Primul gol l-a declanșat, curînd, și pe al doilea și, o dată cu el, poate și un regret în sînul echipei, acela de a nu-și fi jucat de loc cartea ei. Tardive păreri de rău: un jucător ca **Mulțescu,** un dispecer pe care și l-ar dori destule echipe, aproape că nu pusese piciorul pe minge, un vîrf ca **Roznai,** golgeter al campionatului, nu putuse nici el să-și dovedească priceperea.

Așa cum o bună parte din timp dinamoviștii arătaseră că n-au știut să atace, la fel și adversara lor, **Jiul, „demonstrase",** cît se poate de clar, că **nu s-a priceput să se apere.** În cele 70 de minute de scor alb pe tabelă, fotbaliștii petroșeneni avuseseră doar iluzia randamentului fără reproș în defensivă...

Gheorghe NICOLAESCU

„CAPCANA OFSAIDULUI" A FOST ABIL DEJUCATĂ

Rar ne-a fost dat să urmărim un meci ca cel dintre F.C. Constanța și S.C. Bacău ! O luptă inegală între cei 10 jucători de cîmp constănțeni avansați, de multe ori aflați cu toții în jumătatea de teren a adversarului și portarul **Ghiță,** solitar în intervențiile sale curajoase. Și dacă purtătorul tricoului nr. 1 al băcăuanilor n-ar fi apărat excepțional (toate cele cinci goluri primite nu i se pot imputa), am fi asistat la un scor fluviu, poate nemaiîntîlnit în analele campionatului nostru.

Dar să vedem care au fost cauzele care au generat o asemenea stare de fapte și care au permis tuturor celor patru atacanți constănțeni (recordul îl deține **Mărculescu** de șapte ori scăpat singur spre poarta adversă) să pătrundă nestingheriți printre fundașii băcăuani. După primele schimburi de mingi, s-a observat clar intenția elevilor lui **C. Rădulescu** de a practica jocul la ofsaid. Această tactică („cuțit cu două tăișuri"), care nu face altceva decît să fragmenteze acțiunile și să dăuneze spectacolului, n-a dat roadele scontate. Dacă la începutul partidei **Caraman** sau **Mărculescu, Turcu** sau **Tănase** au fost surprinși de cîteva ori în poziții afară din joc de fundașii băcăuani, așezați în linie, treptat, atacanții echipei gazdă au găsit antidotul evitării capcanei întinse. Cei doi, **Mărculescu** și **Caraman** s-au retras în propria jumătate de teren obligîndu-i pe adversarii lor direcți, **Catargiu** și **Velicu,** să avanseze și să iasă din dispozitiv. În același timp, fundașii și mijlocașii constănțeni au sesizat intențiile coechipierilor lor și imediat au renunțat la circulația mingii pe spații restrînse folosind cu predilecție pasa lungă, cu boltă care i-a surprins deseori nepregătiți pe fundașii băcăuani. Odată declanșată, acțiunea ofensivă, **Caraman,** dar mai ales **Mărculescu,** au zvîcnit din linia a doua depășindu-și cu multă ușurință adversarii direcți. Așa se explică cum a reușit **Mărculescu** să înscrie trei goluri dar a ratat marcarea altora. Dar în același timp trebuie să arătăm că succesul constănțenilor are la bază și comportarea total nesatisfăcătoare a jucătorilor din compartimentul defensiv al oaspeților. Fundașii băcăuani nu s-au sprijinit reciproc, au neglijat dublajul și au intervenit cu întîrziere la deposedare. Și cu această ocazie s-a văzut cît se poate de clar că așezarea în linie este o tactică care nu dă roade, nici chiar în fața unor atacanți fără prea mari veleități.

Gheorghe NERTEA

CONSTANȚA. Iată-l pe Mărculescu, autorul primelor trei goluri înscrise în poarta lui S. C. Bacău, blocat curajos de Ghiță. Și dacă n-ar fi fost el în poarta băcăuanilor scorul putea lua proporții rar întîlnite. (Fază din meciul F. C. Constanța – S. C. Bacău 5—0).

Foto : V. BAGEAC

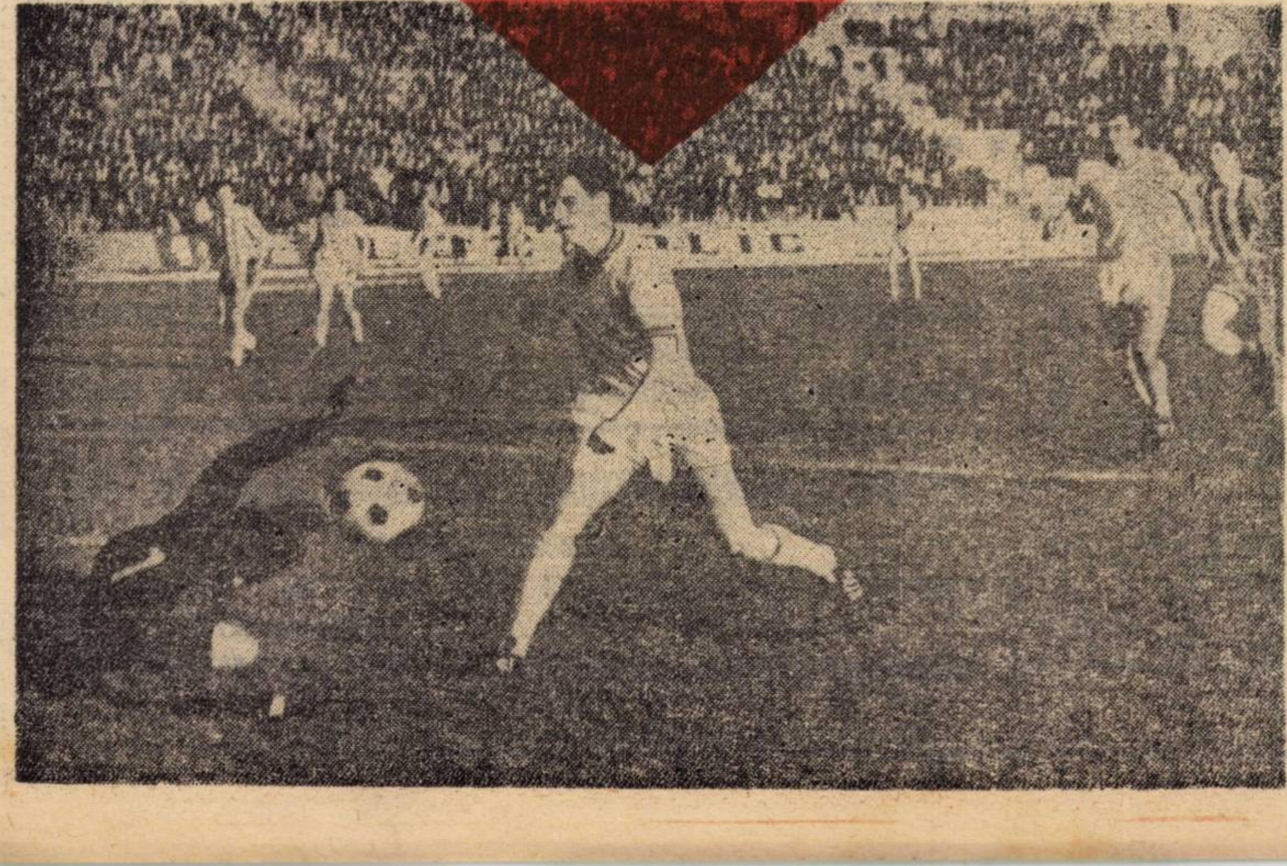

CÎT DE MULT CÎNTĂREȘTE SPIRITUL DE ECHIPĂ!

Duminică ne-am reintors la mult discutatul și controversatul nostru campionat, de la care tot așteptăm acel rîvnit reviriment. Dar, etapa a XXI-a n-a diferit prea mult de precedentele (pe planul calității) sau mai exact spus de ceea ce ni s-a oferit cu o săptămînă în urmă pe micul ecran, de la Kiev. Și antrenorii echipei naționale strigă în gura mare și pe toate drumurile către colegii lor divizionari : **„Dați-ne un campionat mai dinamic, mai bun, dați-ne jucători în formă care să ardă pentru fotbal și după aceea apreciați munca noastră la lot".** În sprijinul lor, un exemplu edificator cules din etapă. Se știe că la reprezentativă se caută cu insistență o extremă stînga, de meserie. Cu **Lucescu** lucrurile s-au lămurit, de la **Marcu** se așteaptă teste edificatoare. Cu cîtva timp în urmă cineva l-a readus pe **Florian Dumitrescu** în prim-plan, jucător dotat cu excelente calități (dacă vă mai amintiți a mai fost chemat pe la „națională"). Duminică, însă, în meciul cu Jiul, antrenorul **Nunweiller** l-a schimbat pe **Dumitrescu** cu un jucător anonim, **Roșu.** După cîteva minute, necunoscutul de pe partea stîngă a declanșat faza electrizantă și cea mai frumoasă a meciului la poarta lui **Gabriel Ion,** din care **Dumitrache** a realizat al doilea gol al echipei sale. Sigur, noi ne bucurăm că pe undeva apar și alte talente, dar el, **Florian Dumitrescu** și alții din generația lui, chemați cîndva la lot, trecuți apoi în rezervă, din nou chemați, ș.a.m.d. nu se întreabă niciodată **„ce-am dat noi pînă acum fotbalului, noi care, după ce am depășit vîrsta junioratului, am promis marea cu sarea ?"**

Lăsînd cale liberă reflecțiilor, să relevăm singura **calitate** a etapei de duminică — **dramatismul** unor partide soldate cu **două egalități și trei victorii în deplasare !** În grupul performerelor zilei întîlnim pe campionii „en titre", **F. C. Argeș** (un singur punct pierdut în retur din cele 12 puse în joc), **Universitatea Craiova** și **C.F.R. Cluj.** Un trio care întruchipează ambiția și modestia, dar mai ales VICTORIA SPIRITULUI TOTAL DE ECHIPĂ, caracterizat prin... „fiecare **este** subordonat celuilalt, nimeni nu are veleități să-și dea aere de vedetă". Cu această atitudine sobră și nealterată de capriciile unuia sau altuia, de diverse disensiuni interne pe care din păcate le întîlnim la unele **divizionare** cu firmă, s-a... pavat, credem noi, drumul spre atingerea unor obiective îndrăznețe ale cluburilor mai sus citate.

În aceeași categorie, a victoriei spiritului de echipă, se încadrează perfect **C.S.M. Reșița** și **Sportul studențesc,** formații care, spre lauda lor, se autodepășesc în acest sezon în dorința de a-și prelungi contractul de ședere în Divizia A. [illegible] țenii au și țîșnit undeva [illegible], de unde spera să mai salte. **Să cîștigi în această prelungită și nervoasă bătălie a sezonului șapte puncte, exact cît a realizat Dinamo și cu două puncte mai mult față de Steaua, iată o veritabilă performanță, dar și un aspru reproș la adresa celor două bucureștene.**

Astfel, de unde pînă mai ieri eram gata să afirmăm că numai duelul **Dinamo — Steaua** ne va da pe campioana anului 1973, iată că în această „afacere", profitînd de inconstanța formei și a rezultatelor dobîndite de ocupantele primelor două locuri, **s-a** amestecat **și** provincia. În primul rînd **Universitatea Craiova** are posibilitatea ca, în după-amiaza aceasta, să se încoroneze lider la ea acasă. Firește, în ideea că nu va avea probleme cu echipa mureșeană **A.S.A.,** partidă restanță a etapei nr. 20. Socotiți mai departe jocul de sîmbătă al oltenilor cu **F. C. Constanța și o să vedeți** ce visuri se urzesc la Craiova. Programul avantajează echipa antrenată de **Cernăianu.** Tot atît de spectaculos cadențează și **F. C. Argeș** care a prins un culoar bun pentru acel sprint final. Nu uitați, pe Steaua piteștenii o așteaptă acolo, în Trivale. În sfîrșit, acolo sus se află și **C.F.R. Cluj** cu ale ei isprăvi. Adunați punctele recent pierdute acasă (2) și veți vedea că nu lipsea mult ca azi să ne minunăm de performanța feroviarilor !

De la mijloc în jos, furtună în toată regula. **Universitatea Cluj, F. C. Constanța** și **U.T.A.,** toate, sîmbătă, au deplasări grele, și la orizont nu se întrezărește nici un licăr de speranță.

Ce mai încolo și încoace, campionatul a început să fiarbă în clocote. Numai de am avea parte și de spectacole mai bune, spre folosul fotbalului și satisfacția spectatorilor care au cam început să ocolească stadioanele...

Stelian TRANDAFIRESCU

ARĂDENII N-AU PUTUT, STUDENȚII N-AU ÎNCERCAT...

La Arad s-a disputat un meci aprig, între două echipe care luptă disperate să evite zona retrogradării. Un meci care a opus o formație — U.T.A. — aflată într-o degringoladă prelungită din care, cu toate eforturile pe care le face, nu-și poate reveni, și o alta — Sportul studențesc, „lanterna" campionatului, neînvinsă în retur, pornită într-o cursă temerară a salvării de la naufragiu. Astfel prezentîndu-se lucrurile, nimeni nu se aștepta la un spectacol sportiv de mare ținută. Nu credeam însă că U.T.A. și Sportul studențesc vor coborî ștacheta confruntării lor pînă la LUPTA OARBĂ PENTRU CELE DOUĂ PUNCTE, pe care să și le adauge CU ORICE PREȚ la zestrea lor extrem de săracă. Pînă la urmă punctele au fost împărțite, deoarece...

1. U.T.A. n-a reușit să le cîștige pe amîndouă, PENTRU CĂ A JUCAT HAOTIC ÎN ATAC, FĂRĂ LUCIDITATE. După primele mari ocazii ratate, jucătorii au devenit extrem de nervoși, grăbindu-se, încurcîndu-se reciproc, șutînd, cînd se cerea o pasă unor coechipieri mai bine plasați, pasînd, cînd ar fi putut să șuteze hotărîtor. Arădenii au avut începuturi de reprize foarte bune (circa 10—15 minute), după care toate acțiunile lor ofensive au purtat amprenta hazardului. În cîteva faze au fost lipsiți și de șansă. Oricum însă, de la jucători ca **Pojoni, Petescu, Domide, Kun, Axente** pretențiile sînt cu totul altele, mult mai mari.

2. Sportul studențesc n-a părăsit învinsă terenul din Arad, dar PUTEA să guste din cupa victoriei dacă nu s-ar fi mulțumit cu jumătăți de măsură, dacă în perioadele de reflux ale arădenilor, studenții ar fi trecut HOTĂRÎȚI LA CONTRAATAC. Sportul studențesc ni s-a relevat ca un boxer care parează calm și atent loviturile adversarului, fără să riposteze însă eficace. Greu de înțeles de ce n-a făcut-o. Mai ales că... nouă dintre cei 11 jucători erau atacanți ! ? Pentru a se salva, Sportul studențesc TREBUIE SĂ JOACE LA CÎȘTIG. Altfel...

Din ciocnirea acestor două moduri de a acționa a rezultat un meci care n-a putut obține un calificativ de trecere. În ansamblul ei, confruntarea U.T.A. — Sportul studențesc ne-a oferit și alte elemente concrete care i-au scăzut cota pînă la limita mediocrității : FRAGMENTAREA PERMANENTĂ A JOCULUI (U.T.A. a trimis de 19 ori balonul în aut, Sportul studențesc de 31 de ori ; au existat 20 de cornere și 13 lovituri libere pentru faulturi), IEȘIRILE NESPORTIVE ALE UNOR JUCĂTORI ca **Broșovschi, Kun, Moldoveanu, Axente.** TRAGERILE INTENȚIONATE DE TIMP ALE OASPEȚILOR. Și astfel se conturează imaginea unui meci de slab nivel tehnic pe care U.T.A. n-a putut să-l cîștige, iar Sportul studențesc n-a încercat s-o facă.

Laurențiu [illegible]MITRESCU

ISTORIA NU S-A MAI REPETAT!

Cînd în minutul 18, al partidei de la Tg. Mureș, A.S.A. era condusă cu 1—0, printr-un gol care și-l dăduse singură, mulți spectatori sperau într-un accident, fără prea mare importanță în desfășurarea ulterioară a meciului. Pledau, poate, în favoarea unor astfel de speranțe — dovedite în cele din urmă simple iluzii — și faptul că, numai cu zece zile în urmă, A.S.A. fusese într-o situație similară, în jocul cu formația albaneză Labinoti, pe care a depășit-o, în final, la un scor categoric.

Istoria nu s-a mai repetat de astă dată, în ciuda faptului că militarii mureșeni au avut permanent inițiativa au beneficiat de ocazii mari și au fost chiar, de cîteva ori, foarte aproape de bucuria golului. A.S.A. n-a mai reeditat performanța din Cupa balcanică și a părăsit propriul teren învinsă într-un moment de adevărată răscruce a campionatului. Explicația unei astfel de situații ?

Mai întîi trebuie spus că **echipa din Tg. Mureș traversează, în prezent, o perioadă de criză psihologică — evidențiată și de actuala conjunctură a luptei competiționale** — care o împiedică să-și valorifice integral potențialul de care dispune. Așa de pildă, duminică, militarii mureșeni au organizat peste o sută de acțiuni ofensive în treimea adversarului, au șutat la poartă cu o frecvență și precizie depășind nivelul mediu, dar n-au reușit să-și învingă partenerii de întrecere, dominați fiind de complexul poziției lor precare în clasament. Pe lîngă acestea ar mai putea fi menționată desigur, și neșansa în cîteva împrejurări favorabile răsturnării rezultatului, printre care și cele patru bare la poarta excelentului **Gadja.** Dar nu trebuie trecut cu vederea nici faptul că la originea neîmplinirilor din ultima vreme a echipei antrenată de **T. Bone** se găsește și **aportul tot mai neconvingător al lui Hajnal și Bölöni, ușor detașați de frămîntările coechipierilor de cînd au simțit „aerul" loturilor reprezentative.** Sau **neutilizarea unor tineri jucători cu reale posibilități de afirmare ca Sultănoiu, Tevi și Koller.**

Duminică la Tg. Mureș, însă, slăbiciunilor de ordin moral, care au determinat înfrîngerea A.S.A.-ei, s-a adăugat și replica valoroasă a unui adversar — unsprezecele ceferiștilor clujeni — care începe să semene din ce în ce mai mult cu o formație modernă, capabilă să acționeze complex, variat și eficace, în rîndurile căreia numele unor jucători ca **Gadja, Dragomir, Roman, Vișan, Cojocaru** și **Petrescu** reprezintă în prezent personalități bine conturate, în armonia de ansamblu a unui colectiv, care i-a lansat pe calea afirmării și pe care ei înțeleg să-l slujească în continuare cu pasiune și folos.

Mihai IONESCU

PESCARU RĂMÎNE, TOTUȘI, UN ATACANT!

Meciurile Rapid — Steagul roșu au fost întotdeauna bogate în aspecte, au oferit cronicarului multe elemente de discuție post-cronică. Nici cel disputat duminică după-amiază, sub permanenta amenințare a norilor negri, nu a făcut excepție. Începînd de la tradiția acestor jocuri, continuînd cu noutatea „plantării" lui **Boc** în linia de atac a feroviarilor și cu jocul excelent oferit de **Pescaru** la numai patru zile după evoluția sa în meciul de la Kiev — iată doar cîteva fațete ale acestei întîlniri urmărită, din păcate, de un număr atît de mic de spectatori.

S-a scris de atîtea ori despre atacanți care au devenit excelenți apărători. Să-l amintim pe Orza, venusistul de dinainte de război, dar să nu-i uităm nici pe mult mai apropiații **Kraus, Mircea Sandu** sau **Manca.** Iată însă că meciul Rapid — Steagul roșu ne-a oferit prilejul să vedem — lucru mai rar — doi apărători jucînd atacanți. Realizările cele mai notabile au fost cele ale lui **Pescaru (de altfel a și fost notat cu nota 9),** cu toate că atacantul brașovean, un adevărat jolly-jocker, nu a marcat nici un gol. El a fost însă cel mai periculos jucător pentru apărarea rapidistă. Nici un moment nu s-a pierdut printre uriașii **Grigoraș** și **Marin Florin.** Dimpotrivă, le-a creat probleme, i-a silit să joace foarte atent, i-a ținut „ocupați" pe amîndoi.

Așa stînd lucrurile, o întrebare vine firesc pe buzele oricui : unde își aduce **Pescaru** cel mai mare aport : în apărare, sau în atac ? Firește, cu totul alta este prestația pe care trebuie s-o aducă în echipa de club, și cu totul alta cînd îmbracă tricoul reprezentativei. Judecînd după meciul de la Kiev, transmis pe micul ecran și după cel de duminică, credem că **Pescaru,** lăsînd la o parte ușurința cu care se adaptează sarcinilor diferite pe care le primește uneori, este un excelent atacant. De altfel chiar și reușitele sale din meciul cu Rapid îl plasează în fotoliul de orchestră al echipei sale. Datorită lui, în min. 9 **Răducanu** a fost pus la grea încercare ; în min. 18 un contraatac al brașovenilor are ca punct de plecare pe același **Pescaru,** și **Grigoraș** rezolvă în ultima clipă o situație dificilă ; **Pescaru** a stat și la originea golului înscris de **Șerbănoiu** în min. 30, interceptînd o pasă a lui **Dinu ;** împreună cu **Györfi** a realizat un periculos un-doi, anihilat cu multă greutate de fundașul **Pop.** Într-adevăr, **Pescaru** a jucat în anii trecuți și fundaș în echipa sa. Dar, de la o vreme, elevul lui **Proca,** cu toate că îmbracă tricoul cu nr. 5, este de fapt atacant central.

Mircea TUDORAN

CONTRASTELE ACESTUI SEZON...

Duminică, la Ploiești, s-au întîlnit contrastele acestui retur. De o parte **F.C. Argeș,** lider în clasamentul primăverii, **cu 11 puncte cucerite din 12 posibile și un golaveraj de invidiat: 10—2.** De cealaltă parte, **Petrolul,** marea decepție a returului, cu **două puncte din șase etape și un golaveraj plin de semnificații : 2—11.** Dincolo de uimirea produsă în ambele sensuri, aceste „paralele inegale" au născut întrebări de esență. Și poate că nu exista un mod mai nimerit de a explica **renașterea campionilor și declinul prahovenilor** decît întîlnirea directă dintre cele două contraste de primăvară. Întîlnire care avea să prezinte...

...F.C. Argeș — o echipă cu un moral excelent. Din moralul acesta robust s-a născut și dezinvoltura cu care campionii și-au etalat bagajul tehnic și tactic superior, subordonindu-l rezultatului.

...Petrolul — o echipă cu moral de ..argilă. După ce primele minute de asalt au rămas fără ecou — datorită lipsei de inspirație și vigoare a atacanților săi și a deciziei defensivei adverse — „team"-ul prahovean s-a consolat repede cu ineficacitatea sa.

...F.C. Argeș — o echipă matură, cu joc bine ordonat de cei doi mijlocași ai săi, **Mustățea** și **Marian Popescu,** ambii în zi foarte bună. Constructori neobosiți, în fazele de atac, dar și de apărare, cei doi aveau să cîștige duelul cu o linie mediană adversă alcătuită din trei jucători și să contribuie intens la spiritul ofensiv al echipei reflectat prin contraatac. **Mustățea** și **Marian Popescu,** doi jucători refuzați de alte echipe...

...Diferența fundmentală dintre cei doi parteneri a constat, însă, în ceea ce numim ECHIPĂ. Dacă argesenii au prezentat un „11" echilibrat, în formă, cu legătură între cele trei compartimente, fiecare cu individualitățile sale, gazdele aveau să evolueze mai tot timpul individual. Așa încît, momentele de presiune din repriza secundă ale echipei prahovene, cînd, uneori, 17—19 jucători saturau careul argeșean, au fost rezolvate mai ales de... jucătorii ploieșteni care au încercat rezolvări individuale. Pe tema individualismului încă un aspect. Imperativul **„toate mingile la Ion Constantin"** nu putea duce decît la nereușită. Pentru că **Ion Constantin,** singura personalitate a ofensivei ploieștene, se află în eclipsă de formă. În replică, pe aceeași temă, atacuri variate, în evantai, purtate de piteșteni, nu numai de partea lui **N. Ionescu,** net depășit de **Troi** din start. Atacuri inteligente, cu schimbări rapide de locuri între extreme și vîrfuri, cu participarea mijlocașilor în fazele de finalizare. Scăpată de presiunea personalității lui **Dobrin** (prezent în tribună), care prin reflex capta toate baloanele, F.C. Argeș avea să atace mai variat, pe zone mai largi, vrînd parcă să spună că aceste valențe trebuie să fie valorificate superior și în prezența lui **Dobrin.**

...La Ploiești n-au fost doar slăbiciuni și merite de-o etapă...

Mircea M. IONESCU

DE CE A FOST 0—0 DOAR PÎNĂ LA PAUZĂ...

În dimineața partidei C.S.M. Reșița — Steaua, persoane din conducerea echipei locale ne spuneau că se tem mai mult de această confruntare în condițiile indisponibilității multor titulari ai echipei adverse, decît dacă Steaua ar fi aliniat formația standard. Ambiția rezervelor și aunțata linie mediană ofensivă (**Dumitriu IV — Dumitru — Vigu**) erau focarele neliniștii. N-am crezut, însă că circumspecția va îmbrăca o haină atît de îngustă, încît să determine o orientare tactică de tatonare, de „păstrare la cutie" a echipei gazdă timp de o repriză. După meci, ni s-a confirmat că această tactică a fost adoptată de conducerea tehnică pentru a testa capacitatea de moment a formației militare, pentru a vedea în ce măsură postura sa de lideră are acoperire pe terenul din Valea Domanului. Iată de ce, în prima repriză, n-am observat decît intenții. La C.S.M. — manevre predilecte pe aripi și încercări de pătrunderi frontale prin linia a doua **Beldeanu — Nestorovici.** la Steaua — contraatacuri sau șuturi — surpriză, de la distanță. Echilibru în joc.

Aparent echilibru, pentru că după pauză, atunci cînd jucătorii reșițeni au pornit deciși să forțeze „părțile laterale" ale apărării adverse, s-a văzut fără nici un echivoc că ambii fundași erau depășiți. Angajînd deopotrivă ambele extreme (în prima repriză, fusese „plusat" **Atodiresei**), valorificînd viteza și driblingul acestor spiriduși care **se** cheamă **Atodiresei** și **Florea,** lentoarea și inabilitatea fundașilor de margine bucureșteni, **Hălmăgeanu** și **Sătmăreanu,** au apărut pregnant. Aici, în aceste zone, s-au și născut golurile, la primul, înscris de **Florea, Sătmăreanu** fiind departe **de** adversarul său **direct, la cel de-al** doilea, **Hălmăgeanu** rămînînd **în** „start-blocuri" **în timp ce Atodiresei** demarase pe dreapta **și** obligîndu-l pe **Negrea (și el deficitar la** dublaj) să recurgă la soluția disperării, faultul în careu.

După goluri, meciul n-a pierdut din intensitate, dimpotrivă. Dar **în** noile condiții, echibrul n-a mai putut fi restabilit, pentru că, în timp ce echipa metalurgiștilor, aflată în ascensiune, a demonstrat omogenitate crescută (**Georgevici** — excelent la acroșaj **și** plasament, de la el pornind și multe atacuri, **Beldeanu** — altruist, **Dudu Georgescu** — dispus la largi manevre de demarcaj), fostul lider a arătat că — în ciuda risipei de energie a lui **Haidu** și **Ciugarin,** a imaginației debutantului **Răducanu** — avea o singură linie de forță : cea mediană. Ceea ce s-a dovedit prea puțin.

Paul SLAVESCU

REȘIȚA : În repriza secundă, portarul echipei Steaua Haidu, a trebuit să intervină de multe ori în suprafața sa de pedeapsă. Iată-l de această dată boxînd balonul pe care și-l mai disputau reșițeanul Florea și fundașul Negrea. Foto : P. FUCHS

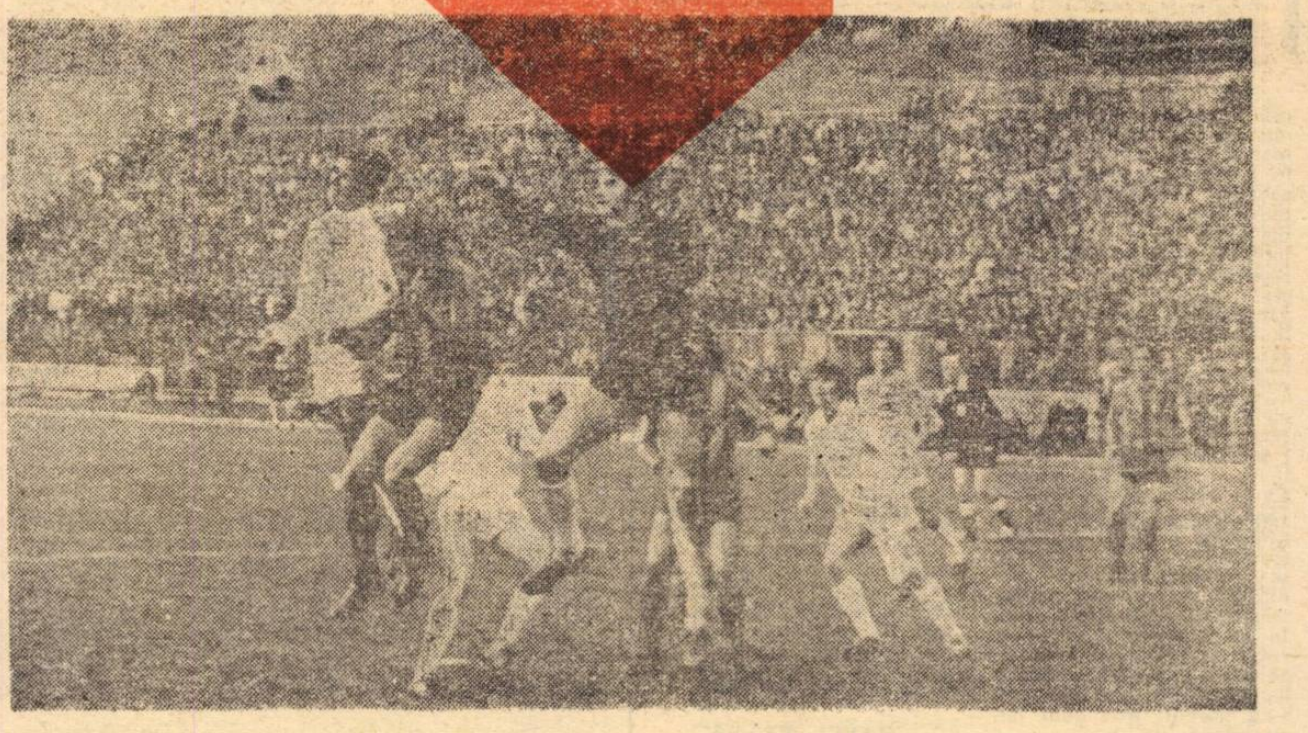

CÎND O ECHIPĂ ȘTIE CE VREA!

Un aspect deosebit ne-a reținut atenția la meciul „U" Cluj — Universitatea Craiova, modul diferit de a acționa. **Deselnicu** a îmbrăcat tricoul cu nr. 8. Antrenorul **C. Cernăianu** ne-a anunțat că jucătorul său va evolua pe post de mijlocaș. Dar mingea încă nu fusese pusă în joc și Deselnicu și-a ocupat poziția pe care nu avea s-o părăsească timp de 90 de minute : ca ultim apărător, un veritabil libero. Astfel, **Deselnicu** a format cu **Bădin** și **Sameș** un triunghi. De sobrietatea lor nu mai trebuie să amintim, fiindcă este cunoscută de obișnuiții meciurilor de Divizia A. Și cum prin acest „triunghi" era dificil de trecut și pentru atacanți masivi, superiori ca forță de penetrație lui **Lică, Munteanu** sau **Mureșan,** era de așteptat ca gazdele să ocolească această zonă.

Și totuși, jucători cu experiența elevilor lui Șt. Onisie n-au făcut-o ! „S-au încăpățînat" să paseze la nesfîrșit, prin zona centrală, pentru a-i depăși pe apărătorii craioveni. Și, bineînțeles, n-au reușit. Pasele acelea date la infinit întîlneau în cele din urmă un picior advers și se pierdeau. Atacanții și mijlocașii clujeni au căutat și aplicat o altă soluție, la fel de nepotrivită : **au început să trimită baloane înalte, „pradă ușoară" pentru trio-ul de care am amintit.**

Am văzut, însă, de partea cealaltă, o echipă care a știut ce vrea : Universitatea Craiova. Luciditatea cu care a acționat a impresionat pe cei ce au asistat la meci. Ea a cîștigat acest joc cu arma contraatacului, pe care a mînuit-o cu dibăcie, demonstrînd că o stăpînește foarte bine. Presiunea gazdelor era îndepărtată prin degajări lungi. Baloanele erau preluate de **Țarălungă** sau **Marcu.** Cu viteza lor recunoscută, aceștia pătrundeau în terenul advers, cît mai aproape de linia de fund, de unde centrau, fie în fața porții, fie pe partea opusă. Excelentă a fost sincronizarea celor trei din față : **Țarălungă — Oblemenco — Marcu.** Demn de reținut e și faptul (cam rar în fotbalul nostru) că atunci cînd unul dintre ei intra în posesia mingii, ceilalți doi veneau în sprijinul jucătorului în cauză, ocupînd o poziție liberă pentru primire. Dar aceste scheme n-au putut fi realizate decît cu prețul unor consistente eforturi, de la care (sperăm să nu fie o excepție), spre lauda lor, **Țarălungă, Oblemenco** și **Marcu** nu s-au sustras nici un moment. Travaliul lor a reținut atenția, iar jocul prestat l-a făcut pe **Robert Cosmoc,** observator federal, să exclame : **„Ce-ar fi ca aceștia trei să joace așa la... Tirana ?"** Să-l lăsăm pe antrenorii naționalei să mediteze, iar noi să consemnăm luciditatea cu care a acționat toată echipa craioveană, și care ne-a arătat ce mult înseamnă ca o formație să știe ce vrea, și cînd vrea... să aplice ce știe.

Constantin ALEXE

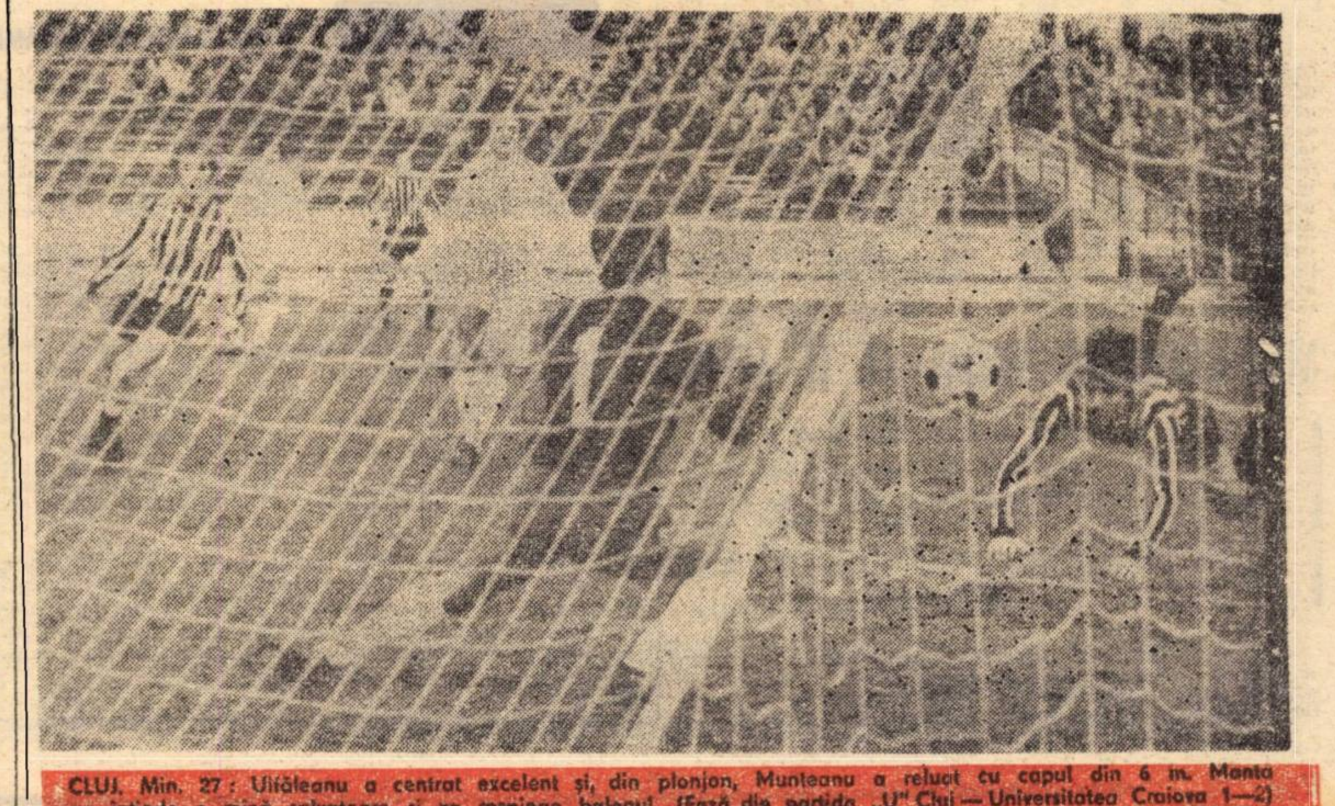

CLUJ. Min. 27 : Uifăleanu a centrat excelent și, din plonjon, Munteanu a reluat cu capul din 6 m. Manta va întinde o mînă salvatoare și va respinge balonul. (Fază din partida „U" Cluj — Universitatea Craiova 1—2) Foto : ANDREI LUCA-Cluj